

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Jany Cisárovej a JUDr. Milana Deáka v právnej veci žalobcu **I. T.**, bytom v T., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **A.**, so sídlom v B., IČO: X, **o zaplatenie 53 058,- Sk (1 761,20 eur) s príslušenstvom**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 72/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. mája 2009, sp. zn. 4 Co 397/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 93,20-Eur do rúk JUDr. M. K., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 2. júla 2007, č.k. 16 C 72/2006 – 72 zamietol žalobu o zaplatenie 53 058,- Sk (1 761,20 eur) s príslušenstvom titulom doplatenia poistného plnenia, ktoré mu žalovaný krátil z dôvodu neodovzdania kľúča od motorového vozidla vo výške 50 %. Súčasne žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 650,- Sk trov konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa zistil, že žalobca 1. júna 1999

uzavrel so žalovaným poisťňu zmluvu číslo 21/1-042-831 456/40 na poistenie motorových vozidiel fyzických osôb, predmetom ktorej bolo poistenie motorového vozidla žalobcu továrenskej značky SEAT CORDOBA 6K5/APQ2/SG evidenčného čísla TV 600 AI. Vozidlo žalobcu bolo v období od 11.septembra 2004 od 18.30 hod. do 12. septembra 2004 do 02.15 hod. v priestore parkoviska pred hotelom NIVY v Bratislave, na Prešovskej ulici odcudzené neznámym páchatel'om. Poistná udalosť bola oznámená a šetrená políciou OR PZ Bratislava II, avšak trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže bolo uznesením z 28. októbra 2004 prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Žalobca 16. septembra 2004 písomne nahlásil škodovú udalosť na vozidle žalovanému, pričom mu zároveň oznámil, že jeden kľúč od vozidla bol ešte v roku 2001 znehodnotený, keď tento bol počas betonárskych prác zasypaný betónovou zmesou. Žalovaný podľa predložených dokladov likvidoval škodu a žalobcovi vyplatil poistné plnenie 46 185,- Sk. Poistné plnenie vypočítal žalovaný zo všeobecnej hodnoty vozidla 111 700,- Sk, od ktorej odpočítal postih za neodovzdaný kľúč od vozidla vo výške 50 %, t.j. 55 850,- Sk. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že žalovaný mu nemal krátiť poistné plnenie, pretože podľa čl. 5 ods. 1 písm. f/ Všeobecných poisťňých podmienok pre poistenie majetku, bol žalobca ako poistený, povinný oznámiť“ poisťovni – žalovanému, písomne bez zbytočného odkladu všetky zmeny v náležitostiach ktoré boli podkladom pri uzatváraní poisťňej zmluvy. Žalobca však žalovanému stratu – znehodnotenie jedného kľúča od motorového vozidla neoznámil neodkladne potom, ako k tomu došlo a oznámil túto skutočnosť žalovanému až v súvislosti s nahlásením poisťňej udalosti, t.j. krádeže vozidla 16.septembra 2004. Keďže podľa čl. 16 ods. 2 Zmluvných dojednaní k poisteniu osobných motorových vozidiel, ktoré boli súčasťou poisťňej zmluvy mal žalobca v prípade krádeže vozidla povinnosť“ predložiť“ všetky odnímateľné časti zabezpečovacieho zariadenia určené na jeho odomykanie, alebo zapnutie (kľúče, karty, ovládače) a takto si nepočínal, súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný mal právo znížiť poistné plnenie o 50%, a to aj v súvislosti s ust. § 788 ods. 1, 3, § 797 ods. 2 a § 799 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. mája 2009 sp. zn. 4 Co 397/2007 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 761,2 eur (53 058,- Sk) s 8 % úrokom z omeškania ročne od 27. mája 2005 do zaplattenia, ako aj na náhradu trov konania 366,12 eur k rukám právneho zástupcu, všetko do troch dní. Odvolací súd mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa

spočíva na nesprávnom právnom posúdení, nakoľko súd prvého stupňa síce aplikoval na vec správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil. Uviedol, že neodovzdanie dvoch sád kompletných kľúčov od odcudzeného motorového vozidla žalobcu nemalo žiaden vplyv na vznik poistnej udalosti z hľadiska použitia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ani z dôvodu porušenia zmluvných dojednaní k poisteniu tohto motorového vozidla v čl. 16 ods. 2, ktoré boli prílohou a súčasťou poistnej zmluvy č.21/1-042831456/40, pretože tento článok vôbec neurčuje ani nestanovuje pri vzniku poistnej udalosti poistenému povinnosť, aby okrem kompletnej sady kľúčov (ktorých môže byť aj viac – od batožinového priestoru, zapalovania, ovládača palivovej nádrže a podobne) odovzdal aj rezervné (druhé) kľúče, ale len všetky kľúče tvoriace jeden celok k prístupu do motorového vozidla (iba ak niektorý z nich chyba, potom nie sú kľúče kompletné). Z takéhoto výkladu čl. 16 bod 2 Zmluvných dojednaní k poisteniu osobného motorového vozidla, teda nemožno vyvodit' ani porušenie čl. 12, čl. 5 ods. 1 písm. f/ Zmluvných dojednaní, či § 415 Občianskeho zákonníka. Nesúhlasil s námietkami žalovaného, že čl. 16 bod 2 Zmluvných dojednaní nie je podmienené zisťovaním, či porušenie povinností poisteným (ku ktorému však v tomto prípade nedošlo), malo vplyv na vznik poistnej udalosti, pretože ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka v súdnom konaní prenáša dôkazné bremeno preukázať, že poistený vedome porušil povinnosti vyplývajúce mu z § 799 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a tieto mali podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti na poistiteľa, čo však žalovaný v danom prípade nepreukázal. Vo vzťahu k príslušenstvu pohľadávky uviedol, že šetrenie poistenej udalosti bolo ukončené 11. mája 2005, takže po uplynutí 15 dní od doručenia listu o tejto skutočnosti žalobcovi sa žalovaný dostal do omeškania zo zaplatením poistného plnenia od 27.mája 2005; z toho dôvodu vznikol mu nárok na príslušenstvo pohľadávky podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal ho zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že rozsudok odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru odvolací súd poskytol neprimeranú ochranu druhej strane, ktorá uzavrela poistnú zmluvu a vedela a za akých podmienok je poisťovateľ ochotný úplne sa podieľať, resp. sa čiastočne podieľať na náhrade škody, ktorá vznikne krádežou motorového vozidla a tým porušil základnú zásadu Občianskeho zákonníka, a to zásadu rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov, ktorú ustanovuje § 2 ods. 2 uvedeného zákona, a to pri aplikácii § 799 ods. 3 Občianskeho

zákonníka ako kogentného ustanovenia. Uviedol, že § 2 ods .3 Občianskeho zákonníka dovoľuje účastníkom občianskoprávných vzťahov vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylné od zákona, ak to tento zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva to, že sa od neho nemožno odchyliť. Bol toho názoru, že § 799 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby sa účastníci zmluvného vzťahu od neho odchyľili. Toto ustanovenie umožňuje poisťiteľovi znížiť poistné plnenie aj bez toho, aby mu to umožňovali iné ustanovenia poistnej zmluvy, čiže toto ustanovenie slúži na ochranu poisťovateľa. Pri svojej argumentácii poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 160/2002, z ktorého záveru vyplýva, že nie je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak si účastníci zmluvného vzťahu dohodnú práva a povinnosti aj pre prípady, ktoré zákon výslovne nerieši. Výklad prezentovaný odvolacím súdom je podľa jeho názoru v absolútnom rozpore s účelom poistenia, ktorým je poskytnúť plnenie v dojednanom rozsahu, ak nastane poistná udalosť. Alibistické je odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, že žalobca si splnil svoje povinnosti vyplývajúce z čl. 16 ods. 2 Zmluvných podmienok, pretože odovzdal kompletnú sadu kľúčov. Poistený si mohol dojednať rôzne kombinácie rizík poistných udalostí, rôzny rozsah poistného plnenia, ktorý najviac vyhovuje jeho požiadavkám. V danom prípade zmluvné strany uzavreli poistnú zmluvu, ktorá obsahuje prejav ich vôle byť viazaný poistnou zmluvou, ktorej neoddeliteľnou súčasťou je aj čl. 16 ods. 2 Zmluvných dojednaní.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu stotožnil sa s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu; žiadal dovolanie žalovaného zamietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom) § 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania (243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je opodstatnené.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom

posúdení vecí. Dovolací súd sa obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na to dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k vade konania v zmysle § 237 O.s.p. O takú vadu ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatri do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konat' pred sudom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žiadna z týchto väd nebola v dovolaní namietaná a ani v dovolacom konaní nevyšla najavo. Dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súdoch nižších stupňov nevyskytol procesný nedostatok, ktorý by vykazoval znaky tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 pism. b/ O.s.p.). Ani vada tejto povahy nebola v dovolaní namietaná a v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaný v tomto opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 pism. c/ O.s.p. Namieta, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa obsahu dovolania žalovaný tento dovolací dôvod vyvodzuje z toho, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnej interpretácii ustanovení čl. 16 ods. 2 Zmluvných dojednaní a § 799 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi pri aplikácii § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako kogentného ustanovenia poskytol neprimeranú ochranu.

Všeobecná právna úprava poistenia ako právneho pomeru založeného poistnou zmluvou zaväzuje poistiteľa, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená poskytnúť poistencovi v dojednanom rozsahu plnenie a poistenca platiť poistné (§ 788 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právna úprava predpokladá, že podrobnejšia úprava práv a povinností účastníkov tohto pomeru bude v konkrétnom prípade obsiahnutá v poistnej zmluve

a v poisťných podmienkach, tvoriacich jej súčasť. Poistne podmienky pri poistení majetku majú preto konkretizovať a špecifikovať, ktoré veci sa poisťujú, z ktorých poisťných udalostí vznikne právo na plnenie a aké sú prípady výluky z poistenia; majú tiež detailnejšie upraviť“ rozsah a splatnosť“ poistného plnenia, dĺžku poistného obdobia, výšku poistného, spôsob jeho platenia a čas platnosti poistnej zmluvy.

Povinnosti poisteného vyplývajúce z uzavretej poistnej zmluvy upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 799. Zákon v tomto ustanovení ukladá poistenému povinnosti, ktoré má plniť počas existencie záväzkového právneho vzťahu, a to najmä po vzniku poistnej udalosti. Poistenému zákon ukladá dodržiavať počas platnosti poistnej zmluvy povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona (napr. informačná povinnosť podľa § 793 ods.1 Občianskeho zákonníka) a ďalej povinnosti, ktoré mu vyplývajú z poistnej zmluvy alebo poisťných podmienok. Ide najmä o povinnosť dodržiavať prevenčné opatrenia, aby k poistnej udalosti nedošlo, resp. aby rozsah jej následkov bol čo najmenší (napr. §§ 809, 810, 820 a § 826 Občianskeho zákonníka). Pre obsah poistného vzťahu má zásadný význam vznik poistnej udalosti, nakoľko v majetkovej sfére poisteného vznikne určitá finančná potreba, ktorú je poisťiteľ povinný uspokojiť. V súlade s tým zákon, ako aj poistné podmienky ukladajú poistenému konkrétne povinnosti, ktoré v súhrne možno označiť ako informačnú, prevenčnú a súčinnosťnú povinnosť. Okrem týchto povinností ďalšie povinnosti môžu poistenému vyplývať z poisťných podmienok pre daný druh poistenia a z poistnej zmluvy. V odseku 3 ustanovenia § 799 je zakotvená sankcia v prípade, že poistený poruší jednak všeobecné povinnosti, ktoré mu ukladá zákon, poistná zmluva alebo poistné podmienky poisťiteľa, a jednak povinnosti, ktoré mu vyplývajú z § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka po vzniku poistnej udalosti. Dôsledky, ktoré zákon spája s porušením stanovených alebo dohodnutých povinností, nastávajú len vtedy, ak sú splnené obe zákonom predpokladané podmienky, a to 1/ ak poistený (prípadne iná osoba, ktorá má právo na plnenie poisťiteľa) porušil tieto povinnosti vedome a 2/ tieto povinnosti (povinnosť) majú podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti, resp. zväčšenie rozsahu jej následkov.

Vedomé porušenie povinností nie je totožné s ich úmyselným porušením, aj keď prípad úmyselného porušenia v sebe zahŕňa. Za vedomé porušenie povinností možno považovať, ak ten, komu je povinnosť uložená, túto povinnosť nesplnil, hoci ju poznal alebo musel poznať, a nesplnil ju napriek tomu, že z okolností prípadu vyplýva, že ju splniť mohol (nejde vždy o úmysel). Ide teda o vedomé porušenie povinností odpovedať pravdivo a úplne na písomné otázky poisťiteľa, ak sa otázka týka stavu veci, ktorý musel byť poistenému

známy, a poistený odpovie tak ako to stavu veci nezodpovedá, hoci z okolností prípadu vyplýva, že mohol odpovedať pravdivo a úplne: pre posúdenie, či povinnosť bola porušená vedome, nie je rozhodujúce, či ten, kto ju porušil, chcel tým dosiahnuť nejaké výhody (napr. uzavrieť poisťnú zmluvu s platením nižšieho poistného). Splnenie podmienok na zníženie poistného plnenia musí preukázať poistiteľ. Pokiaľ zistí vyššie uvedené okolnosti, je oprávnený poistné plnenie znížiť, a to v rozsahu, v akom malo porušenie povinností poisteným podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu jej následkov. Do úvahy prichádza len primerané zníženie poistného plnenia, a nie jeho odmietnutie, pričom právo na zníženie poistného plnenia môže poistiteľ uplatniť len pred vyplatením poistného plnenia (porovnaj napr. Imrich Fekete, Občiansky zákonník, Komentár, vysvetlivky, str. 912 a nasl.).

Niet pochyb o tom, že k primárnym povinnostiam poisteného patrí povinnosť zachovávať všetko to, čo bolo dohodnuté alebo určené a povinnosť poskytovať súčinnosť. Je logické, že rozsah týchto povinností vyplýva buď priamo zo zákona, prípadne z poistných podmienok, pokiaľ sú súčasťou poisťnej zmluvy. Okrem toho má i povinnosť zachovávať všetko, k čomu sa zaviazal v zmluve. Pre prípad kolízie medzi povinnosťami zo zákona na strane jednej a zo zmluvy na druhej strane, je treba rešpektovať kogentnú alebo dispozitívnu povahu príslušných ustanovení a z tohto hľadiska hodnotiť právnu relevanciu. Záväzný východiská pre posudzovanie zníženia poistného plnenia zo strany poistiteľa, aby podľa závažnosti a vplyvu porušenia konkrétnej povinnosti (poisteným) mohol korigovať výšku poistného plnenia upravuje ustanovenie § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré má povahu normy kogentnej. Uvedené ustanovenie slúži na ochranu poisťovateľa, ale súčasne aj poisteného tým, že poistné plnenie umožňuje znížiť len v prípade ak porušenie povinnosti bolo vedomé a súčasne malo podstatný vplyv na poisťnú udalosť, resp. na zväčšenie rozsahu jej následkov. V rámci podstatného vplyvu dáva možnosť posudzovať rozsah miery tohto vplyvu na vznik poistnej udalosti, resp. jej následkov. Z povahy tohto ustanovenia vyplýva, že ak vedomé porušenie povinnosti nemalo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti, krátenie poistného je vylúčené.

Záver odvolacieho súdu o tom, že ustanovenie § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka v súdnom konaní prenáša dôkazné bremeno preukázať, že poistený vedome porušil povinnosti vyplývajúce mu z ods. 1, 2 § 799 Občianskeho zákonníka a tieto mali podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti na poistiteľa, čo však žalovaný v danom prípade nepreukázal, je správny. Treba však zdôrazniť, že zákon nevyklučuje dohodu o znížení plnenia z poisťnej

zmluvy v prípade porušenie povinností vyplývajúcich z poistenému z § 799 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, táto dohoda však musí byť v súlade s odsekom 3, pretože je kogentným. Sankcia v podobe zníženia poistného plnenia nastupuje len za predpokladu splnenia oboch zákonných podmienok súčasne.

K argumentácii dovolateľa, v ktorej sa odvolával na pripojené rozsudku súdov (rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 2 Co 408/2005 z20. apríla 2006, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn 1 Obo 160/2002 z 18. marca 2003) vzhľadom na skutkový stav, ktorý bol podkladom ich rozhodnutia, nie je možné bez ďalšieho považovať za určujúcu.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že žalovaný neopodstatnene napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm c/ O.s.p.) a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhrad trov konania proti odporkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol navrhovateľovi vypracovaním vyjadrenia z 31.júla. 2009 k dovolaniu odporcu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil dovolací súd podľa § 11 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 81,33-Eur, a náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3, § 16 ods. 3 tejto vyhlášky) t.j. 6,95-Eur a v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšil odmenu a náhrady o daň z pridanej hodnoty, čo predstavuje spolu sumu 105,94-Eur. Vychádzajúc však z uplatneného vyčíslenia trov navrhovateľa (jeho právneho zástupcu) ktoré mu vznikli v dovolacom konaní, mu dovolací súd priznal ním uplatnenú sumu vo výške 93,20-Eur.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 27. januára 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta